

Βυζαντινὸν κώδιξ 469 (ἔτ. 1685), φ. 383^β

Β. Μπενεδέβιτς, Viz. Vrem. 11, 1904, Περαιτήματα 2, σ. 30/31

Καρίτζα (ῆ)

(17 αἰ.)

Ὡς ἄνω κώδιξ κατὰ σημείωμα ἐν φ. 383^β παραυδέμενον ἀπὸ τοῦ περι-
γράφοντος αὐτὸν Β. Μπενεδέβιτς (ἔ. α.) «Ἐγγράφει [...] διὰ χωρὸς ἐμοῦ καὶ
ἐκκλητοῦ ἱερομονάχου, καὶ μεδικοῦ (!) εὐχενίου· τοῦ ἐκ κόμης μπουχού-
νιτσας, ἄνωθεν πρὸς ὄλκω τρίκκης· εἰς τὴν χώραν τῶν ἀμπελαμίων ἐκτὶ
ἐκτελείωθη εἰς ἕτος αχπε. ἐν μηνὶ ὁκτωβρίῳ τρίτη καὶ δευτέρα· Ἰνδικτ.
Α. καὶ εἰς τὴν βολυμάδα· δάβη αὐτὸ χωρὶς ἐμοῦ δεσπότητος [...] εὐλοχίαν
κυρίου μὴν κληρονομία εἰς οὗς αἰῶνας ἀμήν: ε. χ. ζ. ε. ν. η. λ. ω.
η. ε. π. σ. λ. ν. θ. υ. λ. ω. π. θ. η. τ. θ. ο. ψ. β. ω. θ. κ. λ. λ. ν. η. σ. π. η. λ. ν.
π. θ. π. χ. ψ. γ. θ. ω: — Θεοῦ τοῦ δωρον καὶ εὐχενίου αὐτοῦ· τέλος καὶ τῷ θεῷ δό-
ξα. —». — Τὰ ὡς ἄνω κρυπτογραφικὰ, ἅπαντα δὲ ἀναλύει ὁ Β. Μπενεδέβιτς, ἀ-

αλυσόμενα παρέχουν τὰ ἑξῆς:

φγενιος ιερω<μ>οναχος και ψαλτης απο <μ>ονιδριον
καρυτζας

